

UVOD

Na začetku bi se rad opravičil, ker ima tretja številka Planinskega popotnika manjšo zamudo (izšla naj bi v juliju) pač zaradi počitnic in novega uredniškega odbora. Končno smo se zbrali in izdali to številko.

Opazili boste, da je nekaj člankov starejšega datuma (marec 95). Ker izhajajo naš časopis vsake tri mesece, ne moremo drugače, saj bi sicer morali izpuščati pomembne dogodke, kot so skupščina PZS in prva seja novega upravnega odbora.

V juniju se je na prvi seji sestal Mladinski odsek. Sestavljajo ga večinoma študentje in dijaki. Odločili smo se, da prevzamemo izdajanje Planinskega popotnika. Sestavili smo šestčlanski uredniški odbor, ki bo skrbel za večjo popularnost in za bolj kvaliteten časopis. Poskušali bomo povečati naklado in v naslednjem letu izdajati časopis vsaka dva meseca.

Že v tem izvodu boste opazili reklame naših sponzorjev, ki Planinskemu popotniku pomagajo pri izhajanju. V imenu uredniškega odbora bi se rad zahvalil ljudem, ki so se odločili, da nas podpirajo in omogočajo, da časopis ostaja za svoje naročnike brezplačen.

Odkar izdajamo Planinski popotnik sem dobival kar nekaj pohval in tudi kakšno grajo. Opravičujemo se za napake in pomankljivosti. Vabim vse, ki ste pripravljeni brezplačno objaviti svoj članek, pesem ali kaj drugega v zvezi s planinstvom, da ga prinesete v društveno pisarno ali pošljete na naslov:

Bojan Rotovnik

Aškerčeva 11

63325 ŠOŠTANJ

Vsi, ki bi radi postali naročniki našega časopisa, izpolnite priloženo naročilnico in jo oddajte v društveni pisarni ali pošljite na zgornji naslov. Brezplačno boste prejeli. Planinski popotnik v letu 1995.

Urednik

Bojan Rotovnik

SKUPŠČINA PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE (1. DEL)

članek iz Planinskega vestnika št. 5/95

avtor: Marjan Raztresen

Nekateri so sicer pričakovali dramatične zaplete in usodna razhajanja, vendar se je vse končalo skoraj brez nesporazumov in hude krvi: po dobrih treh urah se je 25. marca končala letošnja skupščina Planinske zveze Slovenije, ki ji je v veliki dvorani Časopisnega in založniškega podjetja Delo prisostvoval tudi častni predsednik PZS dr. Miha Potočnik.

Predsednik verifikacijske komisije Rajko Slokar iz PD Nova Gorica je pol ure po uradnem začetku skupščine poročal izvoljenemu predsedniku delovnega predsedstva Dragu Kozoletu iz PD Dol, da je od 196 delegatov (toliko je zdaj v Sloveniji planinskih društev, ki so članice PZS) prisotnih 78 (poleg njih še delegat pisarne PZS), kar je sicer manj kot polovica vseh delegatov, vendar več kot tretjina in torej skupščina lahko razpravlja in sklepa.

“...POTEM PA PRIDE NA VRSTO MUZEJ “

Predsednik PZS **Andrej Brvar** je v svojem poročilu o delu upravnega odbora PZS in nekaterih njegovih organov med obema skupščinama oziroma v letu 1994 nanizal le nekatere poudarke, saj so vsi delegati v Obvestilih PZS, ki je nekakšen uradni list slovenske planinske organizacije, prejeli od vseh drugih poročilih za skupščino tudi njegovo. Med drugim je ponovil zadnji čas že večkrat izrečeno ugotovitev, da je množični turizem velika nevarnost za občutljive gorske predele, množični obisk in pretirano udobje v planinskih kočah pa kažejo vrsto negativnih vplivov na okolje v gorah in pod njimi. “Planinske organizacije nikakor ne morejo prepovedati zahajanja v gore,” je dejal. “Vse bolj jasno pa postaja, da mora vsak obiskovalec gora bolj razmišljati o lastni varnosti, o vplivih svojega početja na gorsko okolje, in delovati tako, da ne bo prihajalo do kvarnih vplivov”. Zavzel se je za kvalitetno množičnost, za ekološko sanacijo planinskih koč in planinskih poti in za prepoved vožnje z motornimi vozili zunaj cest. Ko je komentiral Zakon o društvih, ki ga je Vlada Republike Slovenije ta čas poslala v proceduro Državnemu zboru, je dejal, da je PZS večkrat opozorila na specifičnost popolnoma amaterske in neprofitne organizacije, kakršna je planinska, in na nekatere pomankljivosti v zakonu, med drugim na preživelo in zastarelo takojšnje prijavljanje gostov iz planinskih koč na policijski postaji v dolini. Dotaknil se je tudi lastninjenja. Ponovil je stališča, o katerih je nadrobno pisal tudi Planinski vestnik. Ponovil je tudi, zakaj se PZS ni včlanila v športni olimpijski komite Slovenije, ki se prvenstveno ukvarja z vrhunskim in tekmovalnim športom, medtem ko je dejavnost PZS največji del množična. Omenil je veliko stikov, ki jih je lani imela PZS s tujimi gorniški društvi in posamezniki, odmevno razstavo slovenskega gornišstva na Dunaju in v Bernu, ki se bo nemara preselila še v Munchen, in pomembne domače naloge -ureditve planinskega vzgojnega središča Bavšice v letošnjem letu, “potem pa nedvomno pride na vrsto Slovenski planinski muzej “.

STATISTIKA, KI TUDI KAJ POVE

V Brvarjevem poročilu za skupščino je natisnjenih nekaj statističnih podatkov, med drugim ta, da je bilo lani v 196 slovenskih planinskih društvih včlanjenih 84.182 članov, od tega največ članov B (51.779), medtem ko je bilo članov C (mladine) 31.530, članov A pa 873. Število članstva se je lani v primerjavi z letom 1993 zmanjšalo za štiri odstotke.

Naslednji statistični podatek pravi, da je po predlogih komisije za podeljevanje priznanj Predsedstvo PZS lani zaslužnim slovenskim planincem podelilo 13 pohval, 88 bronastih znakov PZS, 37 srebrnih znakov PZS, 13 zlatih znakov PZS, 20 plaket za življenjske jubileje zaslužnim planincem in 7 svečanih listin PZS, ki so zdaj najvišja vsakoletna priznanja slovenske planinske organizacije.

Statistika nadalje pove, da je bilo lani v PZS registriranih 38 gorskih vodnikov, 527 planinskih vodnikov in 429 mladinskih vodnikov, v 17 postajah Gorske reševalne službe pa je bilo po podatkih zadnjega dne lanskega leta 666 registriranih aktivnih članov GRS, od tega 53 inštruktorjev, 42 zdravnikov, 25 vodnikov lavinskih psov, 26 minerjev snežnih plazov, 50 reševalcev

- letalcev, 112 pripravnikov, 85 zaslužnih članov. Slovenski gorski reševalci so imeli lani 135 gorskih reševalnih akcij, od tega 30 v zimskih razmerah, pri čemer niso šteli preventivno delo članov postaj, vzgoja, izobraževanje in vaje članov.

SODELOVANJE MED DRUŠTVI IN ZVEZO

Osrednji del skupščine je bila razprava o opisanih temah in še o nekaterih drugih področjih, objavljenih v Obvestilih PZS, v katerih je natančno opisano delo posameznih komisij PZS. Nasploh razpravljalci niso bili pretirano polemični, nekateri med njimi pa vendarle.

Tako je Aleš Maček iz PD Zagorje dejal, da bi moralo poročilo vsebovati več problematike planinskih društev in njihovega delovanja. Menil je naj bi Upravni odbor PZS slovensko družbo vztrajno opozarjal na delo slovenskih planincev in morda izposloval celo zakon o planinstvu, ko že imamo na primer zakon o gasilstvu. Ob tej primerjavi med obema dejavnostima je dejal, naj bi planinske kočice ostale planinskim društvom, kot so gasilski domovi last gasilskih društev.

Marko Štremfelj, predsednik Združenja gorskih vodnikov Slovenije, je dejal, da se bo to slovensko združenje kot zadnje iz katere alpskih držav včlanilo v mednarodno združenje gorskih vodnikov.

Načelnik komisije za GRS inž. Danilo Škerbinek pa je z nekaterimi finančnimi podatki dopolnil v Obvestilih natisnjeno poročilo te komisije.

Nadvse kritičen je bil v svoji razpravi Aleš Arih iz PD Maribor Matica, društva z 2600 člani. "Priče smo nesoglasjem in problemom," je dejal, "o katerih bi morali govoriti tudi na današnji skupščini, na kateri bi se morali pogovoriti predvsem o sodelovanju med planinskimi društvi in PZS, ker je slednja samo nadgradnja, krovna organizacija teh društev." Dejal je, da je lani "njegov" planinsko društvo praznovalo 75-letnico delovanja, pa na praznovanju ni bilo nikogar od PZS. Prav tako je prepričan, da je preživel sistem, ko na skupščini eno društvo zastopa en delegat ne glede na število društvenih članov in ne glede na to, ali se v društvu ukvarjajo izključno s planinskim popotništvom in izletništvom ali pa imajo poleg tega na skrbi še planinska pota, kočice, alpiniste itd. Po njegovem prepričanju društva od planinske članarine odvajajo Zvezi bistveno več kot v kakršnikoli obliki dobijo nazaj, meddruštveni odbori so po njegovem mnenju več ali manj umetne tvorbe, ki so marsikje podaljšana roka PZS in odločajo v imenu svojih društev. Potem ko je ugotovil, da je čas prekomernega entuziazma mimo, je še dejal, da bi PZS vendarle morala imeti nekakšne povezave s športnimi zvezami.

Delovni predsednik Drago Kozole mu je deloma odgovoril: da je odločitev o številu delegatov posameznega planinskega društva pač sprejela ena od skupščin PZS, da je treba funkcije MDO pač urediti v posameznih okoljih in da PZS denarno pomaga društvom na različnih področjih.

Nadaljevanje v 4. številki Planinskega Popotnika

Prepisal
Roman PIBERNIK

MLADINSKI ODSEK

Dne 3. 6. 1995 je 11 mladih članov Planinskega društva Šoštanj po dolgih letih mirovanja uradno začelo delati v Mladinskem odseku.

Navduševanje otrok in mladine za planinstvo je ena temeljnih nalog Planinskega društva, posebno še Mladinskega odseka. Mladinski odsek je vsa ta leta imel svoje načelnike in vsak se je trudil na svoj način pritegniti mladino. Mnogi so poskušali in skoraj vsi so tudi obupali na začetku poti, saj je težko priti v stik z mladino, posebno z osnovnošolsko. Delo z otroki je zahtevno, odgovorno in terja veliko časa, ki ga danes skoraj vsem primanjkuje. Tako so dostikrat otrokom samo starši po svojih močeh predstavljali lepoto gora.

Da bi mladina vzljubila gore in planinstvo, smo ustanovili Mladinski odsek, katerega člani so vsi mladinci, ki so plačali članarino za tekoče leto. Teh je bilo v letu 1994 v društvu točno 80, za to leto pa pričakujemo višjo številko. Prav zaradi tolikega števila naših mladih članov, ki planinarijo s starši ali prijatelji, smo sklenili, da jih bomo poskušali pritegniti v društvo, ki jim lahko nudi še več kot samo skupne planinske izlete.

Na prvi seji Mladinskega odseka, ki so se je udeležili večinoma študentje in dijaki, smo govorili o možnostih dela in vsebini Mladinskega odseka.

V tem letu bomo poskušali organizirati nekaj izletov, pridobiti skupino osnovnošolskih otrok in jim organizirati planinsko šolo, navdušiti mladino za vodniško izobraževanje, navezati stike z drugimi Mladinskimi odseki in se pridružiti aktivnostim društva. Prevzeli smo izdajanje društvenega glasila Planinski popotnik, v katerem bomo tudi objavljali naše akcije in poročila o delu. To seveda zahteva vsaj nekaj finančnih sredstev in z raznimi akcijami bomo poskušali priti do njega.

Zavedamo se, da bo potrebno veliko časa in truda za izpolnitev postavljenih ciljev, toda mladi smo in polni energije.

Načelnik Mladinskega odseka

Bojan ROTOVNIK

DEJAVNOST MLADINSKEGA ODSEKA

Člani Mladinskega odseka Planinskega društva Šoštanj smo se odločili, da bomo redno objavljali zanimivosti in novice iz našega delovanja, ki bi lahko bile zanimive za naše mlade člane. Vse to bomo objavljali v članku z naslovom "Dejavnost Mladinskega odseka", ki bo predvidoma v vsakem Planinskem popotniku.

V tej številki bom na kratko predstavil planinsko šolo, ki jo namerava Mladinski odsek organizirati za osnovnošolsko mladino (od 4. - 8. razreda) predvidoma v dveh delih. Prvi del bi naj bil teoretičen in bi potekal v mesecu novembru in

decembru vsako soboto dopoldne. Drugi del bi bil praktičen in bi potekal v obliki planinskega tabora predvidoma 5 dni v začetku julija.

Če bi rad bolje spoznal planinsko življenje, se naučil veliko koristnega in zanimivega o planinstvu, hodil na izlete, se družil z vrstniki in nekoč postal pravi planinec ter si osnovnošolec, napiši na list papirja svoje podatke, dopiši da je to za Mladinski odsek in oddaj v društveni pisarni ali pošlji na moj naslov:

Bojan Rotovnik,
Aškerčeva 11, 63325 Šoštanj

Vse to pošlji do konca septembra in pravočasno te bomo obvestili o začetku planinske šole.

V naslednji številki bomo predstavili akcijo Mladinske komisije Mladi planinec in novosti iz Mladinskega odseka.

Bojan ROTOVNIK

SKUPAJ SMO HODILI: RUDI BAJEC

V soboto 17. junija smo se na Podkraju v velikem številu poslovili od Rudija Bajca.

Luč sveta je zagledal pred tridesetimi leti v Slovenskih Konjicah. Kmalu potem, ko je končal srednjo šolo, je izbruhnila druga svetovna vojna. Vojna vihra je zajela tudi mladeniča, starega dobrih dvajset let. Bil je udeleženec NOV na Koroškem, kjer je po vojni do leta 1948 služboval na Prevaljah. Po pridobljeni izobrazbi s pravnega področja pa je od leta 1947 do 1954 služboval v javnem tožilstvu v Radgoni, Krškem, Trebnjem in Šoštanju. Meseca maja 1954 je prevzel naloge sekretarja oziroma samostojnega delavca za splošne zadeve v Termoelektrarni Šoštanj in ostal na tem delovnem mestu vse do upokojitve marca 1984.

Poleg službenih dolžnosti je opravljal še druge družbene funkcije: bil je dolgoletni predsednik TVD Partizan, predsednik skupščine KS; v okviru tega je imel še častno funkcijo opravljanja poročnega obreda. Štiri leta je bil član UO PD Šoštanj in hkrati reden udeleženec planinskih društvenih izletov. Bil je dobra zveza med Krajevno skupnostjo in nami. Društvu so bile dobrodošle njegove življenjske izkušnje in poznavanje družbenih razmer. Ko se mu je bližala upokojitev se je čedalje bolj usmerjal v planinstvo in se je redno udeleževal društvenih izletov.

Narava in vedra planinska družba sta mu veliko pomenili. Bil je prijeten sogovornik.

Za njegovo vsestransko družbeno delovanje se mu je ob grobu zahvalilo več govornikov. V zadnje slovo mu je zapel pevski zbor.

Slava njegovemu spominu!

ŠOŠTANJSKI PLANINCI

ČIŠČENJE TRŠKE POTI OKOLI ŠOŠTANJA

V soboto 13.5.1995 je Planinsko društvo Šoštanj organiziralo čiščenje Trške poti okoli Šoštanja.

Malo pred 8. uro je še deževalo, tako da sem bil v dvomih, ali čiščenje bo ali ne. Vseeno sem se podal na zbirališče pri Ribiški koči, pri kateri sta že čakala Andrej in Maks. Popili smo nekaj za boljše delovno razpoloženje, pridružili so se nam še ostali in ko je dež ponehal, smo se lotili dela. Razdelili smo se v dve skupini. Prva, v kateri sem bil tudi jaz, je odšla proti Goricam in naprej proti Vili Široko, druga se je odpeljala do Metleč in od tam po Trški poti do Vile Široko. Za takšen potek dela se je odločil "šef" Andrej, ker si je nekaj dni predtem ogledal pot in ugotovil, da je ta del najbolj onesažen.

Naša skupina, v kateri nas je bilo šest, je krenila od Ribiške kočice po cesti proti Gaberkam. Čeprav so se mnenja o čiščenju jarkov ob javni cesti v naši skupini razlikovala, smo vseeno "pljunili" v roke in začeli s čiščenjem. Iz jarkov smo pobirali predvsem pločevinke piva in plastiko. Najbolj pridna je bila naša Fanika.

Ko se pot odcepi od ceste na gozdno pot proti Goricam, so se razmere zelo izboljšale in smo se sprehajali ter občudovali cvetoče travnike. Na vrhu Gorice se vidi, da je to priljubljeno mesto Šoštanjčanov, saj je bilo spet veliko smeti. Ob poti navzdol čez gozd smo naleteli na zapuščeno odlagališče odpadkov. Ker je bilo že zelo zaraščeno, smo pobrali samo po površini.

Pri mostu čez Bečovnico nas je pozdravil prijazen domačin, ki kar ni mogel verjeti, da smo čistili kljub muhastemu vremenu. Povabil nas je na malico, vendar smo se zahvalili za povabilo in odšli dalje.

Pri šoštanjškemu stadionu je bila obilica smeti vseh vrst, in to prav do Vile Široko, kjer je bilo najhuje. Začuden sem bil, kako je lahko tako nasmeteno okoli odlične turistične točke. Košev za smeti, kamor bi vzgojeni obiskovalci lahko metali smeti, nimajo.

Napotili smo se po gozdni poti in spet smo "našli" veliko smeti. Srečali smo se z drugo skupino, ki pa je imela toliko dela, da ga ni zmogla sama opraviti. Do Metleč smo skupaj pobirali smeti. Bilo jih je ogromno. V gozdu je veliko črnih odlagališč, kamor ljudje brez kančka slabe vesti nosijo smeti. Najhuje je bilo pri izhodu iz gozda v naselje. Bilo je toliko smeti, da vseh nismo uspeli pobrati. Tu nas je čakal keson, ki nam ga je priskrbela občina Šoštanj. Napolnili smo ga do vrha.

Čakala nas je še samo pot na Pusti grad. Kjer hodi veliko ljudi, je tudi veliko smeti. Vračali smo se po drugi poti in spotoma očistili potok. Na pobočju pod Graščino je bilo toliko smeti, da bi rabili kar nekaj kesonov, če bi želeli vse počistiti. Pobrali smo samo smeti ob poti in tako končali čiščenje.

Čistili smo: Andrej Tamše, Leon Štrban, Štefka Likeb, Fanika Gostečnik, Vinko Pejovnik, Zinka Moškon, Majda Grazer, Karel Napotnik, Maksimilijan Korošec in Bojan Rotovnik.

Akcijo smo zaključili pri gostišču Grebenšek. Pogostili so nas s slastnim golažem (sponzor Gorenje-Servis).

Planinsko društvo bo še organiziralo take akcije. Upam, da se jih bo udeležilo še več ljudi. Ne samo planinci, prišli naj bi tudi drugih Šoštanjčani, saj je to naša okolica, v katero vsi radi zahajamo.

Bojan ROTOVNIK

KRONIKA 94 (3. del)

11. 9.

Pohod na 2678m visoki Mangrt. Vodiča: Vinko Pejovnik in Andrej Tamše. 32 planincev je srečno prišlo na vrh. Večina se jih je odločila za slovensko pot, 6 pa za italijansko, ki je lažja. Vugova Štefka ni bila prepričana, da bo zrla vrh od blizu. Vendar je bila vztrajna in ji je uspelo. Imeli smo lep razgled po naši lepi Sloveniji pa tudi Italiji in Avstriji. Dobra volja, slikanje, "flaška ta kratkega" od ust do ust, tepež po zadnji plati, pa kaj bi še govorila, lepo je bilo.

16. 10.

Izlet po Svečinski poti, čez vinske gorice, kjer se vince kar v glažke cedi. Malo megle, sonce in grozdje se jim je kar ponujalo, ko so hodili med vinogradi. Midve s Faniko sva se v morski vodi namakale, v mislih pa z vami hodile. 20 planincev je vodil Andrej Tamše.

Odpadli so nam izleti Nanos - Avramovo zavetišče v aprilu in avgusta Kriška gora - Storžič.

Največjo napako smo naredili, ker se pri naši Zinki na Sedmerih nismo oglasili. Čakala je in čakala, pripravljala da nam postreže nas pa ni bilo.

Na zaključnem izletu smo bili po lepih haloških gričih. Nihče ni vedel, kam bomo šli. Ko smo prebrali na plakatih "izlet v neznano" ki ga vodijo mladi vodiči Andrej, Matej in Bojan, smo se odzvali. Saj smo vedeli, da bo prijetno.

Kaj naj rečem ob koncu? Lepo je bilo. Nikomur ni žal napora in znoja. Hvala organizatorjem in vodičem.

Še en izlet nas čaka: Od Litije do Čateža. Martinovanje je takrat. Lani sem videla, kako lepa je ta pot, kako "luštni" so organizatorji. Dolenjski cviček in medica sta tako domača.

Nazdravimo naši lepi Sloveniji!

Štefka LIKEB

Zahvaljujem se avtorici za opise izletov našega društva. Naprošam tudi druge izletnike, naj kaj napišejo.

Bojan ROTOVNIK

REKLAMNO SPOROČILO "FOTO STUDIO CENTER" IZ VELENJE

VIKTOR KOJC

Spoštovani planinski prijatelji!

Ker se žal ne morem udeležiti občnega zbora, Vam s tem pisemcem želim kar najplodnejše zborovanje. Čestitam vam za do sedaj opravljeno delo, ki temelji izključno na izredno požrtvovalnem **prostovoljnem** delu.

Hkrati se iskreno zahvaljujem vsem članom upravnega in nadzornega odbora za pozornost ob novem letu in vsem drugim planincem za razglednice, ki ste mi jih pisali z Vaših lepih izletov. Kaj to pomeni bivšemu planincu, ki ne more več v naravo, pa vam žal ne morem opisati.

Torej še enkrat najlepša hvala vsem planincem za pozornost in obiske. Zelo bom vesel vsakega, ki me bo obiskal tudi v bodoče, da bomo skupaj obujali spomine. V mislih sem zelo, zelo pogosto z Vami.

Lepo Vas vse skupaj pozdravljam z Gregorčičevo željo "Nazaj, nazaj v planinski raj!"

Vaš planinski prijatelj Viktor Kojc

Šoštanj, 25.marec 1995

To pismo je gospod Viktor Kojc poslal prisotnim na občnem zboru PD Šoštanj, dne 25. marca 1995.

13. marca letos je praznoval sedemdeset let. Poznamo ga kot vsestranskega kulturnega delavca, publicista našega kraja. Vse do svoje bolezn, ki ga je priklenila na posteljo, je bil vnet planinec. V sedemdesetih letih je bil predsednik Planinskega društva Šoštanj, še prej pa je uspešno skrbel za propagando v planinskih vrstah.

Znan je tudi kot amaterski likovni kritik. S številnimi ocenami je pomagal priti v javnost številnim lokalnim amaterskim slikarjem. Tudi sam je razstavljal veliko svojih slikarsko-kiparskih del. Organiziral je številne likovne razstave. S svojo publicistično dejavnostjo se je za zmerom zapisal med pisce šoštanskih novic, nekrologov, sestavkov namenjenih najrazličnejšim jubilejem. Je tudi soavtor in urednik knjižice Mesto Šoštanj, Osnovna šola Biba Roeck in Napotnikova galerija. Za svoje delo je prejel Napotnikovo priznanje in leta 1990 nagrado občine Velenje za življenjsko delo na področju kulture in prosvete. Še bi lahko naštevali. Vsakdo, ki ga pozna in ga še zdaj obiskuje, lahko občuduje ostrino njegovega duha in leksikografski spomin. Je neprecenljiv pripovedovalec dogodkov svojega časa. Živo vas popelje za pol stoletja nazaj in vam prikaže takratno življenje. Številni arhivski viri, ki jih poseduje, vsa korespondenca, ki zapolnjuje njegovo mizo, nam pričajo, da gre za človeka širšega formata, svetovljana. Ker je še tu med nami, se morda tega niti ne zavedamo.

Zaželimo mu še veliko 13. marcev, morda celo z mislijo, da bi se mu zdravje izboljšalo. Kdo ve, iskrene želje lahko delajo čudeže. Še na mnoga leta, gospod Viktor Kojc.

Zinka MOŠKON

REKLAMNO SPOROČILO "PIRELI d.o.o." IZ ŠOŠTANJA

ŠTEVILKE MOBITELOV NA PLANINSKIH POSTOJANKAH

JULIJSKE ALPE IN PREDALSPKI SVET

Dom na Poreznu	0609 615245
Tržaška koča na Doliču	0609 614780
Dom Planika pod Triglavom	0609 614773
Staničev dom pod Triglavom	0609 614772
Erjavčeva koča na Vršiču	0609 610031
Triglavski dom na Kredarici	0609 611221
Koča pri Savici	0609 622695
Koča pri Triglavskih jezerih	0609 615235
Dom Klementa Juga v Lepeni	0609 622719
Gomiškovo zav. na Krnu	0609 611386
Zasavska koča na Prehod.	0609 614781
Pogačnikov dom	0609 615620
Vodnikov dom na Velem p.	0609 615621
Koča pod Bogatinom	0609 621943
Planinska koča na Blegušu	0609 614587
Krekova koča na Ratitovcu	0609 621944
Kosijev dom na Vogarju	0609 613367
VIC Bavšica	0609 623026
Blejska koča na Lipanci	0609 633769
Litostr. dom na Soriški pl.	0609 611340
Poštarski dom na Vršiču	0609 610029
Erjavčeva koča na Vršiču	0609 610031
Koča na Planini pri Jezeru	0609 632738
Koča na Planini Razor	0609 632720

KAMNIŠKE IN SAVINJSKE ALPE

Kocbekov dom na Korošici	0609 615625
Češka koča	0609 615624
Koča na Kriški gori	0609 615623
Dom na Kališču	0609 614586
Koča na Kamniškem sedlu	0609 611367

KARAVANKE

Prešernova koča na Stolu	0609 611366
Dom na Peci	0609 611364
Koča na Uršlji gori	0609 612586
Valvasorjev dom	0609 628648
Roblekov dom na Begunjščici	0609 623402

PRIMORSKA IN NOTRANJSKA

Dom na Sviščakih	0609 613601
Koča na Snežniku	0609 615356
Turnova koča na Slavniku	0609 621791
Dom na Slivnici	0609 619489

Srečno pot!

ČASTNI KODEKS SLOVENSКИH PLANINCEV

Slovensko planinstvo je od ustanovitve Slovenskega planinskega društva leta 1893 do danes oblikovalo svojstveno tradicijo nenapisanih pravil obnašanja.

Po vzoru začetnikov planincev in njihovih požrtvovalnih prednikov slovenski planinec: ljubi naravo, domovino in gore, odnos do sotovariša je nesebičen in požrtvovalen; je iskren borec za človeške vrednote, ceni bratsko sožitje med ljudmi in vse, kar je napredno in humano.

Te človeške in planinske vrline, navade in običaje ohranjamo, razvijamo, prilagajamo sodobnim razmeram, jih ustrezno oblikujemo, zapisujemo in tako tudi formalno štejemo za moralno obveznost vsakega slovenskega planinca. Na teh podlagah je Skupščina PZS, 2. junija 1973 sprejela Častni kodeks slovenskih planincev, ki ga je sestavil dr. Dore Tominšek. Po dvajsetletnih izkušnjah je bil dopolnjen in izpopoljen.

Delegati planinskih društev tako sprejemajo na skupščini Planinske zveze Slovenije, 26. marca 1994, v skladu naštetimi načeli naslednji

ČASTNI KODEKS SLOVENSКИH PLANINCEV

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. Častni planinski kodeks vsebuje ustaljene dobre običaje in navade, po katerih se ravna slovensko planinstvo in označujejo lik slovenskega planinca. Kodeks sloni na trajnih etičnih vrednotah, ki so se oblikovale v dolgoletnem razvoju slovenskega planinstva.

2. Vsak član slovenskega planinskega društva se **prostovoljno in moralno** zavezuje, da se bo po tem kodeksu ravnal in da bo ob morebitnih hujših kršitvah načel odgovarjal pred ustreznimi organi planinske organizacije.

Vestno izpolnjevanje načel kodeksa daje pravico, da se član PD uvršča med **prave planince**.

3. Kodeks zavezuje planinca, da svojemu delu in obnašanju v gorah pa tudi v dolini, ne glede na to ali so dejanja neposredno ali samo posredno povezana s planinstvom, spoštuje pravila Kodeksa in se po njih ravna, posebej je poudarjena dolžnost članov planinskih društev in drugih aktivnih planincev, da so za zgled drugim zlasti še mladini. Obnašanje in delovanje slehernega planinca ohranja in utrjuje ugled slovenskega planinstva.

II. VARSTVO NARAVE IN OKOLJA

Naravna bogastva in lepote so vir, iz katerega črpa planinstvo svojo moč in poslanstvo. Varovanje narave je v najširšem družbenem interesu, planinstvo pa je z naravo tesno povezano, zato dosledno spoštuje prvine varstva narave in okolja in je v tem prizadevanju za zgled tudi drugim.

Množičnost v gorah, sodoben promet in druge oblike civilizacije, vedno bolj ogrožajo prvobitnost gorskega sveta. Skrb za varstvo narave in okolja je zato ena temeljnih dolžnosti planinca in je bistveni sestavni del planinske vzgoje.

Poleg splošnega varstva narave in okolja, je planinec še posebej dolžan, da skrbi za varstvo tistega dela narave, ki je neposredno ali posredno povezana s planinstvom; to so predvsem posamezni gorski predeli, naravni parki, gorsko rastlinstvo in živalstvo; posebna skrb velja zaščitenemu rastlinstvu, živalstvu, vodnim izvirov in vodnim tokovom ter gorskemu ozračju. Posebna skrb in odgovornost slovenskih planincev velja Triglavskemu narodnem parku (TNP), ki je bil na pobudo Slovenskega planinskega društva (SPD) s pogodbo med njim, Muzejskim društvom in Gozdno upravo ustanovljen že 1924 leta, potem pa ob aktivnem sodelovanju PZS z odlokom Skupščine Slovenije 1963 leta obnovljen in 1981 uzakonjen v sedanji razširjeni obliki.

Planinec z osebnim zgledom in ravnanjem skrbi, da gorsko okolje ohranja tako, da na planinskih poteh, posebej še na vrhovih, počivališčih in razglediščih ne odmetava odpadkov; le-te odnaša s seboj v dolino in odlaga na urejenem smetišču.

Planinec ne povzroča hrupa, ne proži kamenja, ne kuri ognja v gozdu ali njegovi bližini, ne uničuje cvetja, ne glede na to ali je zaščiten ali ni. Tudi ne dela škode na planinskih pašnikih, objektih in nasadih. Vedno misli na to, da imajo tudi tisti, ki prihajajo za njim, pravico do pristnega, čistega okolja.

Posebno varstveno pozornost pa namenja planinski folklori in drugim posebnostim slovenskega planinskega sveta.

III. HUMANIZEM

Bogastvo in lepote naše domovine ohranjamo že stoletja s spoštljivo ljubeznijo do vsega, kar je s tem povezano. Naša neodtujljiva pravica je, da v teh lepotah uživamo in da z bogastvom, ki ga imamo, sami razpolagamo. Planinstvo v najširšem pomenu besede je dostopno slehernemu, s tem je povezano tudi dejstvo, da je postalo množično. Sprostitev v gorski naravi je najbolj naraven pa tudi najbolj učinkovit način, da se duhovno in telesno okrepimo; je najbolj koristna aktivna izraba prostega časa, ki ga preživimo v družinskem, prijateljskem krogu in je primerno tako za otroška leta, kot za človeka iz tretjega obdobja življenja.

Slovensko planinstvo je s temi dejstvi pogojeno. Na tej podlagi sloni tudi celotna aktivnost, je skratka svoj osnovni smoter in namen. Zato je ena temeljnih nalog planinskih društev, da privabijo v svoje vrste čim več ljubiteljev narave.

Mikavnost in lepoto naših gora dopolnjujemo s pristnim medsebojnim odnosom, s pristnim planinskim vzdušjem.

IV. PLANINSKO TOVARIŠTVO

Vzdušje v gorah ustvarjamo le z nesebičnim tovarištvom, s solidarnostjo tudi v najbolj zahtevnih razmerah, z altruizmom, z obzirnostjo, samoopovedovanjem, disciplino, pogumom, požrtvovalnostjo, skromnostjo, in s sproščenostjo; skratka med planinci vlada pravo vzajemno sodelovanje in humanizem.

Tovarištvo in zvestoba je za planinstvo bistvenega pomena, pogoj za njegov obstoj in razvoj. V gorah ni nikogar, ki bi lahko pogrešal tovarištvo. Ob splošnem življenjskem pravilu o skupnem veselju pa tudi trpljenju, postaja potreba po pravem tovarištvu v gorah še toliko bolj pomembna.

1.) Tovariška pomoč

Pomembna je iskrena, nesebična **tovariška pomoč** :

-z nasveti in opozorili izkušenih neizkušenim ali neprevidnim planincem o pravilni hoji, počitku, prehrani, oblačilu, opremi, orientaciji, nevarnostih, o ravnanju v nesrečah, itd.

-neposredna pomoč utrujenim, izčrpanim, ogroženim poškodovanim, zlasti hitra pomoč v nesrečah. Ta dolžnost ne velja le za člane Gorske reševalne službe (GRS), temveč moralno zavezuje slehernega planinca. Vsakdo naj po svojih močeh, po svojem najboljšem znanju in z vsemi sredstvi, ki so mu na voljo, pomaga sočloveku v stiski.

Pomoč naj bo prisrčna, nesebična, humana, ohrabrujoča; pomoč, ki ne zahteva plačila, pomeni pa človeško toplino in moralno oporo.

-posebej pomembno pomoč nudi Gorska reševalna služba (GRS). Gorski reševalec se je prostovoljno in izrecno odločil za tako delo in se zato brez obotavljanja vključi v reševanje in tako sledi velikemu čutu odgovornosti, ko opravlja to svojo plemenito nalogo.

Moralni lik gorskega reševalca, ki se je izoblikoval v trdi reševalski praksi, je hkrati tudi zgled najplemenitejšega planinca.

2.) Sprejemanje pomoči

Planinec ve in se zavestno odloča, da hodi previdno in je za hojo psihično in fizično pripravljen ter primerno opremljen. To mu nalaga odgovornost do samega sebe in tovariška dolžnost do drugih. V stiski si predvsem pomaga sam, na pomoč kliče le tedaj, če si sam ne more pomagati. Pomoč sprejema obzirno, po svojih močeh pa tudi sodeluje in tako lajša prizadevanja tistih, ki mu žele pomagati.

Ne glede v kakšnem položaju je, ohranja mirno kri in ne povzroča panike in nepotrebne zmede.

Planinec ne pretirava v zahtevah; v vsakem položaju se obvlada, zlasti s svojim obnašanjem pa vzpodbudno vpliva na druge prizadete.

3.) Nagrada za pomoč

Pri nudenju pomoči je najlepša nagrada občutek, da smo opravili svojo dolžnost. S takim občutkom sprejemamo tudi zahvalo. Samohvala v gorah nima prostora, niti ne precenjevanje morebitnih zaslug. Neprimerno je tudi sprejemanje priznanj na račun drugih, ki so v nesreči pomagali.

Grob prekršek načel planinske etike predstavlja sprejem ali celo zahtevek plačila za ponujeno pomoč.

Planinec, ki je bil pomoči deležen, se vsem, ki so mu pomagali, primerno zahvali.

4.) Pozdrav

Lepa planinska navada je, da se planinci med seboj pozdravljajo, kar je zunanji izraz planinskega tovarištva in spoštovanja. Pozdrav je vljuden in prisrčen, pri tem pa ne čakamo na pozdrav. Bonton, ki obravnava pozdrav ob srečanju, velja tudi v gorah.

Lepo je, če tisti, ki gredo s ture, pozdravljajo tiste, ki gredo na turo.

Nevljudno je, če na pozdrav ne odzdravljamo.

V. ODNOSI MED PLANINCI

Povsod v družbi, v gorah pa še bolj, mora obveljati načelo enakopravnosti med planinci. Nezdržljivo s pravim planinstvom je kakršnokoli socialno, narodnostno, rasno in drugo razlikovanje.

Tujci, ki prihajajo k nam so gostje in prijatelji naše dežele in morajo to tudi občutiti.

Enakopravnost se v gorah izraža z načelom solidarnosti, z medsebojnim razumevanjem, obzirnostjo do naravnih, socialnih, zdravstvenih, starostnih, spolnih in drugih individualnih razlik, ki zahtevajo vzajemno razumevanje in posebno ravnanje. Načela humanizma in tovarištva imajo v takem primeru še poseben poudarek.

V planinstvu velja temeljno pravilo, da imajo v gorah absolutno prednost bolni, otroci in ženske.

V planinstvu imajo prednost manj izkušeni in slabotni, mlajši pred starejšimi. Starejši planinci prenašajo svoje izkušnje na mlajše, ti pa jih upoštevajo. Pri tem je pomembno, da ohranimo tovariški odnos in medsebojno razumevanje. Potrebe in želje so usklajene z možnostmi, ki so pogojene z razmerami v gorah. Izkušnje prilagajamo novim razmeram tako, da s sintezo razvijamo in pomagamo modernizirati planinstvo.

V planinstvu so se v nekaterih konkretnih vsakdanjih razmerah izoblikovala pravila o obnašanju.

Na primer:

- pri srečanju na ozkih planinskih stezah se spretnejši, močnejši, zlasti mlajši umakne šibkejšemu (starejšemu);
- na prehodih čez nevarna mesta, sneg, vodo, ipd., prepustimo šibkejšemu ugodnejši položaj;
- na skupnih akcijah (plezalnih, reševalnih, ob prenašanju bremen, ipd.) prevzame krepkejši naporejše naloge;
- v odmoru ali počitku na prostem ali v postojankah prepustimo ali odstopimo šibkejšemu ugodnejše mesto;
- pri prenočevanju, zlasti če je planinski dom, koča ali zavetišče prenapolnjeno, prepustimo šibkejšemu ali bolj izčrpanemu boljše ležišče.

Za hojo v skupinah veljajo še tale pravila :

- med hojo v skupini se mora prvi ravnati po najšibkejšem;
- ko prvi obstane, da bi počival, ne sme tega storiti na prvem ugodnem počivališču, ampak tako, da tudi vsi planinci za njim lahko udobno počivajo;
- hoje v strmino ne začnemo z neprimerno naglico in z razkazovanjem svojih morebitnih večjih sposobosti; hodimo zmerno, tako, da je hoja prilagojena tempu, ki je ustrezen za vse udeležence. Nesprejemljivo je, če drvimo, sami počivamo, ko pridejo drugi za nami pa spet odhitimo in ne privoščimo počitka drugim, ki so ga prav tako potrebni, če ne še bolj.

V vseh takih primerih vedno obvelja načelo solidarnosti.

VI. PLANINSKE POSTOJANKE

Planinske postojanke (domovi, koče, zavetišča, bivaki) so namenjene planincem za počitek. Želje in potrebe planincev so dokaj različne in postojanke - tudi najbolj udobne, niso opremljene in oskrbovane tako, da bi v njih lahko vsem zahtevam ustregli.

Planinci se ravna po Pravilniku o poslovanju in upravljanju planinskih postojank in hišnem redu, so skromni, obzirni do drugih gostov in strežnega osebja. Pravila o tovarištvu in solidarnosti veljajo tudi v planinskih postojankah. V njih vlada vzdušje pristne planinske domačnosti in topline.

Da vzpostavimo tako vzdušje je posebej pomembno, da upoštevamo potrebe in želje drugih; velja pa tudi pravilo, da s svojimi željami in navadami ne povzročamo neugodnega razpoloženja drugim.

Za harmonično vzdušje je posebej priporočljivo tole:

- V gneči** se ne prerivamo in ne terjamo privilegijev; tudi v planinski postojanki imajo prednost bolni, otroci in ženske.
- Hrup** moti tistega, ki si želi miru in teh je v gorah največ, zato v planinskih postojankah ne bodimo hrupni, ne kričimo, ne razgrajamo, ne razbijamo inventarja.
- Petje in glasba** naj bosta umirjena in prilagojena splošnemu vzdušju v bivakšču.
- Uživanja **alkoholnih** pijač ne priporočamo, v vsakem primeru pa mora biti zmerno.
- Veselo razpoloženje** je zaželeno, vendar to ne pomeni veseljačenja, ki bi motilo ostale prebivalce v planinski postojanki.
- Pomembno je spoštovanje **nočnega miru**, ko naj vlada popolna tišina v času, ki je določen v hišnem redu.
- Samo ob izjemnih priložnostih in s soglasjem večine, se **planinsko razpoloženje** lahko podaljša v čas, ki je določen za počitek.

VII. ODNOS DO PLANINSKE ORGANIZACIJE

Slovensko planinstvo je ugledna množična organizacija, ki jo vodijo požrtvovalni organizatorji in nesebični planinci. Dolžnost članov PD je, da v planinski organizaciji po svojih močeh tudi sodelujejo. Ohranjajo njen ugled, tako, da tudi sami spoštujejo pozitivne planinske navade in z zgledom vplivajo na ostale planince. Dolžnost planincev je, da zavestno izpolnjujejo članske obveznosti, pravica pa, da uživajo članske ugodnosti, ki so vskladu s statutom in z načeli tega kodeksa. Vsak planinec varuje pred škodo planinske postojanke, poti in kažipote, varovala, markacije in drugo društveno imetje.

VII. ČLANI PLANINSKIH ORGANOV

Funkcija v organih planinske organizacije je častna, temelji na zaupanju, prostovoljnosti in čutu za odgovornost.

Dolžnost planinskega funkcionarja je, da se ravna po Kodeksu in s svojim zgledom vpliva tudi na druge.

Naloge opravlja skrbno, po svojih močeh in znanju v prid članstva, organizacije in v skladu s splošnimi interesi planinstva.

Skrbeti mora za društveno premoženje, za varčno in koristno trošenje društvenih sredstev. Nevestno ravnanje v tem pogledu pomeni hujšo kršitev društvenih pravil.

Funkcionarjev odnos do planincev je tovariški. Avtoritete mu ne zagotavlja položaj; ustvarja si jo z delom in z obnašanjem.

Zato tudi ne zahteva posebnih privilegijev, zaveda se le večje odgovornosti in dolžnosti.

Med planinskimi funkcionarji vlada sloga, sodelovanje, disciplina in čut skupne odgovornosti. Nasprotovanja, zavist in druge človeške slabosti ne sodijo v planinsko delovno vzdušje.

Soglasje, sporazum, dogovarjanje in delitev dela - vse to predstavlja delovnim načelom, ki so skupna pri opravljanju sprejetih nalog.

IX. ČASTNA PRIZNANJA

Za uspešno delo in dolgoletno aktivnost v korist planinstva podeljuje PZS planinskim organizacijam in posameznim planincem častne znake, priznanja in pohvale. Častni znak nosimo ob slovesnih priložnostih in planinskih prireditvah na levi strani prsi, nikakor pa ne na pokrivalu.

X. ČASTNO SODIŠČE

Člani planinskih društev so odgovorni za hujše kršitve pravil tega Kodeksa pristojnemu častnemu sodišču. Častno sodišče posreduje tudi tedaj, če bi prišlo na primer do društvenih ali članskih nesporazumov. Častno sodišče zadevo natančno vsestransko pojasni, predvsem pri obravnavi računa tudi na neposredno sodelovanje prizadetih.

Prepisal
Roman PIBERNIK

OBVESTILA PLANINSKEGA DRUŠTVA

Planinsko društvo Šoštanj vas obvešča, da je društvena pisarna na Trgu bratov Mravljak odprta vsak torek in petek od 17. do 19. ure ter prvo soboto v mesecu od 10. do 12. ure.

V društveni pisarni lahko plačate članarino, se prijavite na izlete, se naročite na Planinski popotnik in dobite podrobnejše informacije o delovanju društva in o društvenih izletih.

Poleg tega lahko kupite nekatere planinske dnevnike, majico z emblemom društva za 600 sit in nalepko "Podpornik gorske reševalne službe" za 500 sit.

Upravni odbor

Naročilnica za Planinski popotnik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Tel. št.: _____

Delovno mesto: _____

Izpolnite naročilnico ter jo oddajte v društveni pisarni ali pošljite na urednikov naslov in **brezplačno** boste prejeli Planinski popotnik v letu 1995.

ZAPISNIKI UPRAVNEGA ODBORA

Povzetki zapisnikov upravnega odbora:

- ustanovne seje, ki je bila 24. 4. 1995
- s 2. seje, ki je bila 2. 6. 1995
- s 3. seje, ki je bila 6. 7. 1995

Člani upravnega odbora: Andrej Tamše, Jana Jelenko, Štefka Likeb, Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Vinko Pejovnik, Ivan Fece, Leon Štrban, Erna Ferder, Stane Rajšter, Zvone Mihelič, Andrej Milešič, Boris Gomboc, Vlado Stropnik in Danilo Čebul ml.

1. Pozdrav predsednika Andreja Tamšeta z željo, da bi v dveletni dobi uspešno delovali in skupaj reševali probleme.
2. Objavili bomo načrtovane izlete za mesec, ki je pred nami v novem občinskem časopisu.
3. V soboto 13. maja bomo izvedli čistilno akcijo na delu Trške poti.
4. Obnovili bomo Trško pot. Akcijo organizira Vinko Pejovnik, ki je predlagal prestavitev žiga s Trške poti pri Vili Široko h kmetu Basistu, žig na Pustem gradu pa k Rogelšku.
5. Dne 6. maja bo planinsko orientacijsko tekmovanje v Vinski Gori. Udeležili se ga bodo Matej Kortnik, Peter Kortnik in Srečko Stropnik.
6. Vinko Pejovnik predlaga spremembo društvenega plakata. Odslej bo na plakatu napis PD Šoštanj (brez planinskih sekcij).
7. UO sprejema sklep o posredovanju za pridobitev izkaznice in značke markacista Ivana Feceta pri MDO.
8. Načelnik MO Bojan Rotovnik je predstavil program dela Mladinskega odseka. Izvedli bodo planinsko šolo za osnovnošolce na šolah KDK in Biba Roeck predvidoma v dveh delih.
9. Priprava poti za pohod na Smrekovec. Ker omenjene poti društvo ni popravljalo že dve leti, smo se dogovorili za obnovo markacij, popravilo manjšega mostu in čiščenje poti.
10. Ekipa Planinskega društva Šoštanj je na planinskem orientacijskem tekmovanju v Vinski Gori osvojila prvo mesto v svoji kategoriji.
11. Pred dnevom državnosti 24. junija bo ob 16. uri pričetek proslave. Pri nošenju nove občinske zastave bo sodeloval tudi član Planinskega društva.
11. V Braslovčah bo 10. junija planinsko orientacijsko tekmovanje, ki se ga bo udeležila ista ekipa kot na tekmovanju v Vinski Gori.
12. Bojan Rotovnik se je udeležil zbora načelnikov mladinskih odsekov v Ljubljani, katerega so se udeležili predstavniki 15 društev. Razrešena je bila mladinska komisija in oblikovali so "krizni štab", ki bo do jeseni pripravil zbor načelnikov MO, poizkušal bo poiskati novo vodstvo MK ter poskrbeti za evidentiranje vseh dejavnih MO v Sloveniji.
13. V brošuri, ki jo bo izdalo Planinsko društvo, bomo objavili tudi vsa priznanja, ki so bila podeljena članom našega Planinskega društva.
14. Organizirali bomo popravilo mostu v Šmihelu, postavili dve novi smerni tabli in napisali razpored za dežuranje v pisarni.
15. Prodajali bomo majice z emblemom društva po 600 sit. Naprodaj bodo v društveni pisarni.
16. Občini Šoštanj bomo poslali dopis o zelenem sodelovanju.
17. Zinka Moškon je predstavila problematiko pri pripravi brošure.
18. Družina Bajc je poslala zahvalo za izkazano pozornost gospodu Bajcu ob njegovi smrti.
Zinka MOŠKON

REKLAMNO SPOROČILO "PILES d.o.o." IZ ŠOŠTANJA

REKLAMNO SPOROČILO "PAPIRNICE PERO" IZ ŠOŠTANJA

VABILO NA IZLETE

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ ORGANIZIRA IZLET

NANOS (1262m) - ABRAMOVO ZAVETIŠČE (900m)

SOBOTA 9. 9. 1995

Upravni odbor

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ ORGANIZIRA IZLET

MENINA PLANINA (1508 m)

NEDELJA 24. 9. 1995

Upravni odbor

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ ORGANIZIRA IZLET PO

SVEČINSKI POTI

NEDELJA 15. 10. 1995

Upravni odbor

Podrobnejše informacije o lahko izletih dobite v društveni pisarni na Trgu bratov Mravljak 3, kjer tudi sprejemamo prijave za izlete. Prav tako sprejema prijave za izlete trgovina Lina (pri rokometnem igrišču) v Šoštanju.

REKLAMNO SPOROČILO "PAPIRNICE PERO" IZ ŠOŠTANJA

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj in je v letu 1995 **brezplačen**. Izhaja štirikrat letno v 99 izvodih in ga prejemajo naročniki.

Urednik: Bojan ROTOVNIK

Uredniški odbor: Martina PEČNIK
Matej KORTNIK
Peter KORTNIK
Roman PIBERNIK
Urban NOVAK

Lektor: Danica ŽEVART